

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Jacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Cenotaphii exornatio Academica ex sententiis Eruditorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

Et qua superuentura sunt Tibi.
Hoc iudicium omni Carni.
Et quid superuentis Tibi?
In ben placito Altissimi.
Sive decem, sive centum,
Sive mille Anni.
Non inest inferno accusario vice, Eccl. 47.

GENOTAPHII EXORNATIO
ACADEMICA
EX SENTENTIIS ERVDITORVM.

Memoriae proditum est, ad Sepulchrum Alexan-
dri Magni olim vndiq; conuenisse Phi-
losofos & Sapientes: atque eorum vnumquem-
que lecentiam aliquam, admodum Epitaphij le-
pularis, ad e. p. ille. Illorum vnus scripsit: *Heri
vixit terra spaciata Alexandro huius: satis fuit: munc
et erum vltimum sufficit. Aiebat alius: Heri potuit
Alexan. et multos a morte liberare: hodie sepulchrum
non potest. Alius cum eius Loculum aureum vide-
ret dixit fertur: Heri Alexander ex auro fecit the-
saurum: hodie aurum factum ex ipso thesauro. Alius
denique: Heri Alexander terram oppressit: hodie a
terra oppressus est.*

Advocauit & ego vos, o Sapientes seculi ad se-
pulchrum nostri Principis Magnanimi. Optatum
etiam, velle sapientia velle ad ipsam sententiam ali-
quam eratis, que hic figi possit, Mortalibus futu-
ra inlar Monumenti, quo imminenti mortis,
quam iam obijt Alexander, premonetur: & ad
alteram vitam spectandam, expectandam erudian-
tur: Exordire, o Theologe, tamquam cariorum
Dux & Antesignanus e. diuina lectione aliquid hic
adhibere.

Sapiens
theolo-
gus.

Magister
m. d. g.

Sapiens
legisper-
tus.

Heb. 9.

Sapiens
medicus
Iob. 14.

Homo in statu innocentie habebat posse mori,
& posse non mori.

Homo ab eo statu relegatus habet posse mori,
& non posse non mori.

Beati habebat posse non mori, & non posse mori.
Reprobi habebat non posse mori, & non posse
non mori.

Hæc clarius nunc certis, & discernis, o Alexan-
der!

Statutum est omnibus hominibus semel mori. Ista
est lex Adam. Ad hac Legem, nec Auctor legis, nec
Principes eximitur. Ab hoc Tributo non sunt libe-
ri Regum liberi. Quid necesse est exempla aliunde
accere, cum hic in Alexandro Principe teacamas?

In morte Alexandri agnoscat omnes Sacram
illud Aphorisma: Homo natus de muliere, breui vi-
uens tempore, repleretur multis miserijs. Quasi spes e-
greditur & conuertitur, & fugit velut umbra. Re-
cente singula humani corporis membra, neruos,
venas, artus, & cætera. Plures omnibus his morbi
sunt species, quibus homines atteritur species. Tan-
dem que pulueri traditur, & puluere nata.

Mille modis morimur Mortales, nascimur impo-
sunt hominum morbi mille, sed vna salus.

Homo est inlar figuræ sphericæ. Sicut illa in
diem quo incipit punctum desinit, ita & homo. A
terra inchoans in terram redit, à Tumulo Tumul-
lum petit, ab Vtero Sepulchrum.

Cæli Sidera & Stellæ, Stella sunt stultæ, aut gutta
roris antelucani, respectu Dei quasi Oceani. Terra
punctum est respectu Cæli. Formicæ iustar sunt
Exercitus. Nigum in campis agmen, Cui o Prin-
cipes, Terræ punctum ferro & igne dicitur: Ri-
det id modò Princeps Alexander.

Quantus sit Hominis animus perit: Mensura ho-
minis quæ est Angeli. An de corpore quæritis?
Quantula sint hominum corporcula. Mors tibi dicit
Vna pe dum septem mox merienda tibi
Vixit ad Herculeus penes res licet vsq; Columnas,
Terra cum aliis pars manet aqua tamen.

Vnum est necessarium. Cur numeros quærimus, &
turbamus erga pluitima: Frustra animum per curas
parimur, quati in frustra. A numeris seculi, ad
Cæli Monadem redeundam. Vtinam hac Mona-
de modò fruatur, & in dyle Princeps!

Deficiente Alexandro, Versa est in luctum cithara
& organum in vocem fletuum. Singulis canoram
mhi intercipiunt vocem, interim hoc habeant à
me Mortales Monumentum. Sicut Nota Musica
lis ab infima celestiter descendit, ideoque Fuga no-
minatur: sic est & Vita hominis. Vix dum ascendit
ciculusque Fugæ revoluitur. & descendit: tandem-
que Memoria eius perit cum Sonita.

Vis nosse naturâ Hominis, aut Titulos Nobili-
tatis eius: Homo est inbecillitatis exempli, for-
tunæ ludus, inconstantiæ imago, corruptionis spec-
culum, invidiæ & calamitatis trutina, temporis
spoliū, mortis mancipium, Validus Heros erat
Alexander, mox imbecillus, vita deinde spoliatus
iacet, in modò mortis est seruus.

Sic Variatur homo per multa volubili errans:

Est sua Nobilitas, hæc sua Nobilitas.

Omnis quæ hic Orbis adhaeret, ecclè dixeris ef-
se Entia rationis. Post hoc seculum, quæ erunt En-
tia realia erant & realia erunt, quam opinati sum-
mus, iam tibi competitum est, o Sapientis Prin-
cipes! Tam agnosce illud Vni Sapientis tui seculi,
extremum sic alloquens Mortales:

Humana cuncta Fumus. Umbra Vanitas:

Et seena imago & verbo, ut ab Iohannem, Nihil:

Homo est brevis quædam Oratio, vix habens
aliud quàm Exordium, & Epilogum Pro exordio
est Hominis ortus, pro epilo. o eius interitus: Ab
illo, ad istum, & ceteris est dictu sus.

Quam d'orimur, morimur finisq; ab origine pendet
Mors ruit, ac veluti naturæ messor aristas,

Omnia vana, sic falce ermenta secat.

Hæc, heu! Quam iusta miseris auertitur aure!
Hæc, fenes oculos claudere caeca negat.

Frustra Homines Vocauerunt nomina, iua in terris
suis. Homo moritur, & Nomen eius Vis Gramma-
ticè dicam: Mors est Nomen, quod nō declinatur
Mors est verò, quod habet Modos omnes, & cum
non.

Sapientis
Mathe-
maticus.

Sapientis
Astrolo-
gus.
Sap. 11.

Sapientis
Geome-
ter.

Sapientis
arith-
meticus.
Luc. 10.

Sapientis
musicus.
Iob. 30.

Pf. 9.
Sapientis
physicus.

Sapientis
Logicus.

Iustus
Lipsius.

Sapientis
Orator.

Sapientis
Poeta.

Pf. 48.
non.

non est Optatum, sic Imperatum. Habet & omnia Tempora. Praefens, Praeteritum, Futurum. Sed felix qui moritur antequam moritur, non moritur quando moritur.

CONVOCATIO COMMVNIS PLEBIS AD SEPVLCHRVM.

COMMVNIS PATRIAE PARENTIS, EXORNANDVM.

Vos quoque tandem compello, Vos ad Sepulchrum istud conuoco, o Artifices, o Opifices cuiuscumq; Artis, aut Professionis: vt Domino ac Principi vestro, cui vtiliter aliquando vestras locastis operas, modò honorem, obsequiumq; extremum hic praefatis reddatis. Advoco, inquam, vt communi Patriae Parenti, quem boni omnes cuiuscumque sortis lugent, pro modulo vestro Parentalia exhibeatis, Capulum eius sinebre cingentes. Et verò optatum, vt ab hoc Monumento pedem non referatis, nisi etiam aliquid arti & professioni vestrae consonum sapienter enuncietis, ac mortui Tumulo memoriale suffigatis, Exordite tu o diues Mercator, qui varios sub te alens Opifices, illorum Dux esse ioles & Comphaus.

Sapiens mercator. Ps. 84.

Mendaces filij hominum in statueris, ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum. Nolite fidere. Diuitiae si affluant, nolite cor apponere, fugiant enim in sicut somnium transvolant: Dormierunt somnum suum, & nihil viderunt omnes viri diuitiarum in manibus suis. Dormiuit Alexander, quid illarum tulit? Sed praemissit, dum recte factorum provisio dixerat: Quasi nauis in situis de longe portans panem iui.

Sapiens Architectus. 2. Cor. 5.

Domus nostra, lutea, terrenum habens fundamentum, sensim sine sensu colabascit: Sed si terrastris domus vestra dissoluatur, habemus domum non manufactam, aeternam in Caelis. Ad hanc te vocis nostris deducimus, o Princeps!

Sapiens lapideus.

Quid me iuuat è varo marmore sepulchra condere? Quid celsas Pyramides erigere, si sibi eandem debet cinis & putredo? Si animus his nec claudis, haec neque in colere potest!

Sapiens rusticus. Eccl. 4.0.

Elige in his faxis nunc, Princeps in clype, de quo Me Tumulum fabricare iubes, pro vermibus istis. Non solum apti sunt iugo nostri iuueni. Nam & graue iugum super filios Aie, à die exitus de ventre matris, usque in diem sepulturae in matrem conuincit, ab eo qui vititur hyacintho, & portat coronam, usque ad eum qui vititur lino crudo. Nec purpura, nec Vellus aureum profuit Alexandro, vt eximeret, vel alleuaret hoc iugum. Quid ergò Computret iugum à facie olei.

Sapiens nauarchus.

Duigit Nauem Vector in fine sedens. Sic Tu, o Homo mortalis! fluctuantem vitam tuam Carinam rege, à hinc prospiciens. Praevide exitum, praecave exitum. Provide, ne post vitam huius fluctus, aeternus sequatur luctus. Statim ab ortu, respice portum.

De mortuorum animalium exuvijs Morales in Sapiens diuimus, & calceamus: vt calcant terram, tota & facta. mortis memores. Si supra Caelum, Solemque ob- Exa. 4. ambulare audeant: Vellem sibi Immortalitatis comparent, Calceosque hyacinthinos, & caelestes: Quam pulchri gressus tui in his Calceamentis, o Fili Cam? Principis!

Va qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plausi peccatum, quod velocius tuatis in Tartarum, quasi Rheda vecti Felix: o Alexander! qui Iulitiae, Fortitudinis, Temperantiae, Prudentiae Quadriga vectus, in Caelum tendis: Quadriga tua saluatio.

Accingere gladio tuo super femur tuum, Potentissime Princeps. Ne timeas a nocturno timore, in teculo brelo exitu huius vitae. Sed contra Principatus & potestates, rectores tenebrarum harum, intende pro sperè, procede, & regna, sub vexillo Regis gloriae. Lectulum eius ambiunt sexaginta fortes, omnes ad bella doctissimi. H. s. adscriptus in delectu Militum, ingredietis in Civitatem Regiam, o uans & exultans: Sicut exultant victores capta praeda, quando Iudaeo discedunt spolia.

Dies hominis fugiunt. Velociores curro. Traa- Sapiens seunt Quasi nuuius praecurrens. Sicut Auis quae veredo transvolat in aere. Et non invenitur argumentum nisi inmersis, se tantum sonitus alarum veritatis leuato ventum: Sic & nos nati: contumidè desinitimus esse. Dies Sapiens Alexandri Principis inspicie, praecurteat, fugiunt, transvolant. Iter tamen Virtutis eius frequitis. Vestigia reliquit quae in eas.

Pertigis ad metum currens, Tibi lampada trahit. Malo Alexandrum oculo curi lachrymis, quam Sapiens penicillo cum coloribus depingere. Et hoc deplorato, quod in imagine pertransit homo, sed & frigitur conturbatur. Quid sublimia meditantur Morales? Quid Statuas, Nomen, Honores ambiunt in Civitate terrena? Velut omnium surgenrium, Domine, Pfabr, imaginem ipsorum ad visibium rediget in civitate tua. Quid potè iuar Imago, pereunte exemplari, & originali prototypo.

Vita tuae culmus, o Alexander, Anonum & Sapiens meritorum spicis foecundus, iusto isprem: Patis coloribus familias falce mortis demersus, & quidem a lituo tempore, Augusti decimo sexto die. Sic ingruideris Sepulchrum in abundantia, sicut inferitur aceruum vitici, in tempore suo.

Memoria Alexandri, Benignissimi Principis, in Sapiens compositione odoris facta, opus pigmentarum, in omni pigmento ore quasi mel indulcabitur. Memoria enim Iulitae Principis cum laudibus: Nomen impietatum putrefcet. Et idem Quid Vita Hominis, nisi Nox & Umbra quaedam Occidentis? Quid Moies, nisi crepusculum Orientis lucis? Ergo Alexandri, Saeculi vmbra de ferens, Coeli lucem spectans, signet annum Mortis suae, & dicat:

Nox praecedit, Dies a Vita Me appropinqvat.

F I N I S.

Opusculum I. Mariale.

MANTE